

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

החלטה 02-15

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנר

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד יונתן ברג

לבין:

הנקבל

ד"ר איליה שפירו

ע"י ב"כ - עו"ד חדווה לוין

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר איליה שפירו (להלן – **הנקבל או ד"ר שפירו**) הנו רופא מורשה ובעל תואר מומחה ברפואת ילדים. במועד הרלוונטי לכתב הקובלנה, הוא שימש ככונן חוץ במחלקת ט.ג. ילדים בבית החולים הדסה עין כרם (להלן – **בית החולים**).

2. הילדה [REDACTED], בת ארבע (להלן – **הילדה**) עברה ביום 20.11.05 ניתוח לכריתת שקדים בבית החולים משגב לדך. ביום 25.11.05 החלה הילדה להשתעל ולירוק דם. היא פונתה לבית החולים כשהיא מונשמת וללא הכרה. בסביבות שעה 15.00. הנקבל נתן מביתו הוראות לרופא הכונן, ד"ר בן יעקב, הוראות בדבר הטיפול בילדה. הנקבל הגיע לבית החולים רק סמוך לשעה 21.30, לאחר שמעבה הדרדר והתעוררה בעיה עם קצב הלב. למרות הטיפול וניסיונות החיאה, הילדה נפטרה בסביבות שעה 01.00 למחרת.

הקובלנה

3. המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בעז לב, הגיש, ביום 16.2.11, קובלנה נגד הנקבל לפיה, הנקבל גילה רשלנות חמורה במילוי תפקידו, וכן נהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה, כאמור בסעיפים 41(1) ו- (3) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976, בכך:

"שלא הגיע ליחידה לטיפול נמרץ כדי לוודא שקליטתה של החולה מיטבית ו/או הגיע באיחור משמעותי על מנת לטפל בה, דבר שפגע באיכות הטיפול שקיבלה".

דו"ח ועדת המשמעת

4. בעקבות הגשת הקובלנה, מונתה ועדת משמעת לדון במקרה, בהרכב: ד"ר יוסי בר – יו"ר, ד"ר דב גפל ועו"ד עירית אלטשולר – חברים.

הוועדה קיימה חמש ישיבות, שמעה עדויות וקיבלה ראיות. ביום 17.10.13 הוציאה הוועדה מתחת ידה דין וחשבון מפורט ויסודי.

5. הוועדה קבעה כי השאלה העומדת בפניה היא התנהגותו של הנקבל בשעות שבין קבלתה של הילדה ביחידה לבין השעה שבה הוא הגיע לבית החולים, כשש שעות לאחר קבלתה.

הוועדה הגיעה למסקנה כי הנקבל התרשל במילוי תפקידו כרופא, וקבעה כדלהלן:

"לא מתקבל על דעתנו שכוונן ביחידה לטיפול נמרץ שנמצאת בו חולה במצב אנוש, אינו מבקש להתעזכן מיוזמתו ולקבל באופן שוטף נתונים אלמנטריים, כמו חום וספירת דם וצילום חזה, אותו מבצעים כרוטינה עם הגעה ליחידה לטיפול נמרץ, וכתוצאה מכך אינו יודע שלילדה תסנינים בריאות וגודש לא תקין, חום גבוה וספירת לויקוציטים גבוהה ביותר, המחייבים טיפול אנטיביוטי; שאין הוא מתעניין, אלא לאחר מספר שעות, כיצד עברה הפרוצדורה של הכנסת הסנטרליין, שהיא פעולה פולשנית מסוכנת הדורשת מיומנות וניסיון, ואין הוא מבקש לראות את הצילום שנעשה כרוטינה לאחר פרוצדורה כזו; שלאחר שנפתרת בעיית הסאקשן, מצב שהוא מדאיג גם אם לכאורה נפתר, אין הוא עוקב ומתעניין בו".

אשר על כן קובעת הוועדה כי:

"...לאור חומרת המצב שבו הייתה הילדה עם הגיעה ליחידה, הבעיות שהתגלו תוך אשפוז, והפרוצדורה הפולשנית שבוצעה בה, היה על הנקבל להגיע ולבחון בעצמו את מצבה קודם לשעה המאוחרת בה הגיע, היישר לתהליך החייאה ארוך ומסובך. זו ההתנהגות המקובלת הצפויה מרופא כונן, ודאי מרופא כונן ביחידה לטיפול נמרץ ילדים..."

הוועדה המליצה אפוא, לקבוע שהנקבל סטה במידה משמעותית מרמת הפעילות המקובלת הצפויה מרופא כונן בנסיבות המקרה, ובכך גילה רשלנות חמורה והתנהגות שאינה הולמת רופא.

6. בעקבות הדין וחשבון הנ"ל מיום 17.10.13, בקשה ב"כ הנקבל בקשה יוצאת דופן למדיי והיא, להביא ראיות נוספות על מנת לסתור את קביעות הוועדה בדוח הנ"ל. הוועדה נעתרה לבקשה, לפנים משורת הדין, ולאחר שמיעת שלושה עדים מטעם הנקבל, חזרה הוועדה ואישרה את המלצתה להרשיע את הנקבל במיוחס לו, אם כי הפעם ברוב דעות (ראה דוח הוועדה מיום 30.9.14).

7. הוועדה שמעה טיעונים לגבי אמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל בעקבות חיובו בדין. בהתחשב בעינויי הדין שעבר הנקבל, הזמן הרב שחלף מאז הארוע נשוא הקובלנה (כתשע שנים), ובכך שלא מדובר בהזנחה או בהתעלמות מדיווח על מצב החולה; ובהתחשב בחוות הדעת היוצאות מן הכלל אודותיו, שהדגישו את "מסירותו לעבודה, אנושיותו, יושרו ואמינותו הנדירים" – ממליצה הוועדה, פה אחד, להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של התראה.

החלטה

8. לאחר שקראתי את חוות הדעת של הוועדה – הן לעניין ההרשעה, ברוב דעות, והן לענין אמצעי המשמעת, שהומלץ פה אחד, ושקלתי את נסיבות המקרה המצער לאשורן, החלטתי לאמץ את המלצות הוועדה, ככתבן וכלשונן.

אשר על כן, הנני מטיל על הנקבל, ד"ר איליה שפירו, אמצעי משמעת של התראה.

ניתן היום, 1 פברואר 2015, טו שבט תשע"ה.

יש להפיץ ההחלטה, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)